

Sygn. akt: VIII K 448/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2012 r.

Sąd Rejonowy w Legnicy VIII Wydział Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jacek Seweryn

Protokolant: stażysta Joanna Szulc

po rozpoznaniu dnia 20 grudnia 2012 r.

sprawy

T. Ż.

ur. (...) w miejscowości J.

córki F. i H.

oskarżonej o to, że:

I. w dniu 7 czerwca 2011 r. w L. pobiła W. K. w wyniku czego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała powodujących rozstrój zdrowia na okres poniżej 7 dni,

tj. o czyn z art. 157 § 2 kk

II. w okresie od 2010 roku do dnia 07.06.2011 r. w miejscach publicznych znieważała pokrzywdzoną W. K. słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe

tj. o czyn z art. 216 § 1 kk

I. na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonej T. Ż. o popełnienie czynów opisanych w pkt. I i II części wstępnej wyroku na okres próby 1 (jednego) roku,

II. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk orzeka od oskarżonej T. Ż. świadczenie pieniężne w kwocie 200 (dwustu) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej,

III. na podstawie art. 628 pkt. 2 kpk w zw. z art. 629 kpk zasądza od oskarżonej T. Ż. na rzecz Skarbu Państwa wydatki w kwocie 530,08 (pięćset trzydzieści 08/100) złotych, od których uiszczenia oskarżycielka prywatna W. K. została zwolniona,

IV. na podstawie art. 623 kpk w zw. z art. 17. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżoną T. Ż. od uiszczenia opłaty w sprawach karnych.

Sygn. akt VIII K 448/11

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżona T. Ż.mieszka przy ul. (...)w L.. W tym samym bloku pod nr 13 mieszka oskarżycielka prywatna W. K.. Córka oskarżycielki prywatnej A. M.wraz z mężem M. M.również mieszkają w tym samym budynku w osobnym mieszkaniu. Od około dwóch lat relacje sąsiedzkie między w/w pogorszyły się. Jednym z powodów agresywnego zachowania oskarżonej względem W. K.i jej rodziny był przeprowadzony przez A. M.i jej męża remont mieszkania, który miał doprowadzić do awarii ogrzewania w mieszkaniu oskarżonej. Strony konfliktu wzajemnie obwiniały się o słowne prowokacje oraz dokuczliwe zachowania i zgłaszały to na policję. Oskarżona w okresie od 2010 r. do 07.06.2011 r. wielokrotnie słowami obraźliwymi i wulgarnymi znieważała w miejscach publicznych W. K.. Ponadto w dniu 07.06.2011 r. oskarżycielka prywatna w godzinach porannych wracając ze sklepu została zaczepiona na ulicy przez oskarżoną, która zaczęła ją wyzywać słowami obraźliwymi. Następnie oskarżona zaatakowała W. K.trzymaną w ręku torbą płócienną, w której znajdowały się twarde przedmioty. Kilkakrotnie uderzyła ją w głowę i plecy.

Dowody:

- zeznania oskarżycielki prywatnej W. K. k. 57
- zeznania świadka A. M.k. 58-59
- zeznania świadka M. M. k. 59-60
- zeznania świadka E. P. k. 60-61
- zeznania świadka K. G. k 61-62
- zeznania świadka a. K.k. 62-63
- zeznania świadka M. W.k. 82
- zeznania świadka M. D.k. 82-83, 98
- zeznania świadka A. B. k. 90-91
- zaświadczeni lekarskie z (...) w L. k. 2
- zaświadczenie z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w L. k. 3, 4
- orzeczenie lekarskie orzecznika ZUS k. 12
- informacja dla lekarza kierującego k. 13
- badania histopatologiczne z (...) w L. k. 14,
- informacje z K. w L. k. 31, 86
- sprawozdanie z mediacji k. 33-34
- ugoda zawarta w (...) Ośrodku (...) w L. k. 35-36
- karta badania z (...)w Z.k. 69
- kserokopia notatnika policyjnego k. 72
- pismo izby przyjęć (...)w Z.k. 80

- skierowanie do szpitala k. 131

W. K. w wyniku zdarzenia z dnia 07.06.2011 r. doznała urazu grzbietu oraz kręgosłupa o cechach stłuczenia oraz reakcji na stres sytuacyjny o cechach lęku, skutkującego rozstrojem jej zdrowia na okres poniżej dni siedmiu w myśl art. 157 § 2 kk.

Dowody:

- opinia sądowo-lekarska k. 140-141

Oskarżona T. Ż. ma 77 lata, jest wdową, z zawodu kucharz, otrzymuje emeryturę w wysokości 1300 zł, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Oskarżona nie była uprzednio karana sądownie.

Dowody:

- karta karna k. 27

- dane osobopoznawcze k. 54-55

Oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Podała, że między nią a oskarżycielką prywatną wcześniej nie było żadnego konfliktu sąsiedzkiego. Wyjaśniła, że 1,5 roku temu zięć oskarżycielki prywatnej wyzywał ją na ulicy gdyż twierdził, że ona rozpowiada plotki na temat jego rodziny, co nie było prawdą. Wskazała, że W. K. wymyślała, że ona ją zaczepia i wyzywa jej córkę i zięcia, co również jej zdaniem nie miało miejsca. Odnosząc się do zdarzenia z dnia 07.06.2011 r. podała, że wracając ze sklepu na ulicy szła przed nią oskarżycielka prywatna, która nagle odwróciła się i powiedziała jej „jak cię palnę to wpadniesz w te krzaki”. Wskazała, że przestraszyła się tych słów i zaczęła machać reklamówką, a później płócienną torbą, w której miała klucze i portfel. Wyjaśniła, że właściwie tego zdarzenia nie pamięta, ale podała, że skoro oskarżycielka prywatna twierdzi, że ją uderzyła to widocznie tak było. Podała, że straciła orientację i dlatego torbą uderzyła oskarżycielkę prywatną. Wyjaśniła, że podszedł do niej zięć W. K. i zwrócił się do niej wulgarnie. Ponadto podała, że zanim uderzyła oskarżycielkę prywatną torbą, to ona złapała ją za włosy i wyzywała ją przy tym.

Dowody:

- wyjaśniania oskarżonej T. Ż. k. 55-56

Sąd zważył co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wina i sprawstwo oskarżonej nie budzą wątpliwości.

Sąd uznał za dowód zeznania oskarżycielki prywatnej W. K. oraz słuchanych w sprawie świadków. Sąd uznał również za dowód opinie sądowo-lekarską biegłego sądowego W. E. oraz dokumentację medyczną załączoną do akt sprawy. Nadto sąd oparł się na pozostałych dowodach dopuszczonych do sprawy. Natomiast Sąd pominął zeznania Z. G. i Z. Z., gdyż ich treść nie wniosła istotnych okoliczności dla rozstrzygnięcia sprawy.

Pokrzywdzona W. K. w swoich zeznaniach opisała sytuację podczas których oskarżona znieważała ją słowami powszechnymi uznawanymi za obelżywe. Pokrzywdzona szczegółowo, logicznie i konsekwentnie opisała okoliczności i przebieg agresywnych zachowań oskarżonej, nie pomijając istotnych kwestii, które mogłaby wywołać jakąkolwiek wątpliwość w sprawie. Niewątpliwie była ofiarą nieuzasadnionych słownych ataków ze strony swojej sąsiadki oskarżonej T. Ż.. Ponadto opisane przez nią zdarzenie z dnia 07.06.2011 r. niewątpliwie dowodzi, że została pobita przez oskarżoną. Zeznania W. K. sąd uznał za wiarygodne, są one bowiem jasne i logiczne oraz znalazły potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym materiale dowodowym. Sąd nie znalazł powodu dla którego miałby nie dać wiary jej zeznaniom i uznać, że opisane przez nią zachowania oskarżonej było jej wymysłem.

A. M., córka W. K. w swoich zeznaniach wskazała na oskarżoną jako osobę, która słownie zaczepiała jej matkę, jak również jej rodzinę. Podała, że oskarżona wielokrotnie wyzywała oskarżycielkę prywatną. Ponadto podała, że w dniu 07.06.2011 r. przez okno swojego mieszkania słyszała krzyki oskarżonej z ulicy, a następnie widziała jak wymachiwała torbą i zadawała nią uderzenia idącej W. K.. Podobnie zeznał M. M., który opisał w jaki sposób oskarżona zaczepiała i wyzywała jego rodzinę. Podał, że widział jak w dniu 07.06.2011 r. oskarżona na ulicy krzyczała na W. K., a on starał się ją uspokoić. Natomiast mąż oskarżycielki prywatnej A. K., zeznał, że bez powodu oskarżona wyzywa jego żonę oraz pozostałych członków jego rodziny. Podał, że w dniu 07.06.2011 r. słyszał krzyki na ulicy ale przebiegu zdarzenia nie widział.

Wprawdzie powyższe osoby, które są członkami rodziny oskarżycielki prywatnej mogły mieć jawny interes w zeznawaniu na jej korzyść, lecz w ocenie sądu byli oni świadkami agresywnych zachowań oskarżanej względem W. K.. Sąd uznał ich zeznania w dużej mierze za szczere i wiarygodne, są one bowiem jasne i ze sobą zgodne. Zeznania ich mogą być zatem podstawą ustalenia stanu faktycznego. Wprawdzie świadkowie ci są osobami najbliższymi dla oskarżycielki prywatnej i niejako zainteresowani byli wynikiem postępowania karnego oraz pozostają w sąsiedzkim konflikcie z oskarżoną, lecz w ocenie sądu starali się nie przejawiać agresywnego zachowania oskarżonej.

Kolejny świadek K. G. zeznała, że w dniu 07.06.2011 r. w godzinach rannych wychodząc ze swojego domu usłyszała na ulicy krzyk, a następnie zobaczyła jak wystraszona W. K. szybkim krokiem szła ulicą i trzymała się prawą ręką w lewy bok swojego ciała. Podała, że zobaczyła też szybko idącą oskarżoną, która wyzywała W. K.. Wskazała też, że widziała jak zięć oskarżycielki prywatnej rozmawiał z oskarżoną. Sąd uznał, że świadek ten nie był stronniczo nastawiony do żadnej ze stron i w sposób obiektywny starał się zeznawać w niniejszej sprawie. Sąd nie doszukał z strony K. G. chęci lub też zamiaru przedstawienia oskarżonej bez powodu w złym świetle.

M. D., znajoma oskarżonej zeznała, że w dniu 07.06.2011 r. widziała jak na ulicy oskarżona odganiała się torbą od oskarżycielki prywatnej, która chciała ją uderzyć i wyzywała ją. Ponadto podała, że widziała jak zięć W. K. podbiegł do oskarżonej i również zaczął ją wyzywać. Wskazała również, że nie zna podłoża konfliktu, a samą oskarżoną uważa za osobę spokojną. Świadek opisał również zdarzenie z końca kwietnia 2012 r. podczas którego oskarżycielka prywatna wraz z mężem mieli ją spychać ze schodów, kiedy stała pod drzwiami oskarżanej. W odniesieniu do zeznań M. D. sąd podszedł do nich z pewną ostrożnością, gdyż z powodu łączących tego świadka z oskarżoną dobrych relacji, mogła ona starać się przedstawiać oskarżoną w dobrym świetle.

E. P. była dzielnicowa rewiru gdzie mieszkają oskarżona i oskarżycielka prywatna, w swoich zeznaniach potwierdzała, iż pomiędzy nimi od dłuższego czasu panuje konflikt i obie strony wzajemnie oskarżają się o agresywne zachowania. Przyznała, że W. K. zgłaszała jej, że została uderzona przez oskarżoną. Panujący konflikt między oskarżoną a oskarżycielką prywatną potwierdził obecny dzielnicowy M. W. oraz inny funkcjonariusz policji A. B..

Za prezentowaną przez oskarżycielkę prywatną wersją wydarzeń z dnia 07.06.2011 r. przemawia także zakres odniesionych przez nią obrażeń, które wedle opiniującego w sprawie biegłego z zakresu medycyny sądowej W. E. mogły być spowodowane pobicie np. od wielokrotnego uderzenia torbą. Ponadto podał on, iż stan W. K. w postaci stresu mógł powstać od wypowiedzania wobec niej wulgarnych słów ze strony oskarżonej. W tym miejscu wskazać należy, iż z zaświadczenia lekarskiego z Poradni Rejonowej (...) w L. wynikało, iż W. K. w następstwie zdarzenia z dnia 07.06.2011 r. doznała uszczerbku na zdrowiu na okres powyżej siedmiu dni. Sąd powziął wątpliwości odnośnie powyższego ustalenia i powołał biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej W. E., celem wydania opinii na okoliczność jakiego rodzaju obrażeń ciała doznała W. K. i na jaki okres. W ocenie sądu biegły wydał opinię rzetelną i wyczerpującą, w której wskazał, iż oskarżycielka prywatna w wyniku zdarzenia z dnia 07.06.2011 r. doznała urazu grzbietu oraz kręgosłupa o cechach stłuczenia oraz reakcji na stres sytuacyjny o cechach lęku, skutkującego rozstrojeniem zdrowia na okres poniżej dni siedmiu myśl art. 157 § 2 kk.

Zadaniem sądu wyjaśniania oskarżonej w zestawieniu z pozostałym materiałem dowodowym nie polegały na prawdzie. Sąd nie uznał za wiarygodne jej wyjaśnienia, w których nie przyznała się do zarzucanych jej czynów oraz

gdzie twierdziła, że to oskarżycielka prywatna była inicjatorem konfliktowych sytuacji i w dniu 07.06.2011 r. to ona jako pierwsza miała ją również wyzywać i zaatakować.

Sąd nie miał wątpliwości, że swoim zachowaniem oskarżona wyczerpała ustawowe znamiona występku z art. 216 § 1 kk i art. 157 § 2 kk. Działając umyślnie dokonała znieważień w miejscu publicznym W. K. oraz pobiła ją, w wyniku czego oskarżycielka prywatna doznała obrażeń ciała skutkujące rozstrojem jej zdrowia na okres poniżej dni siedmiu.

Sąd uznał jednak za celowe zastosowanie wobec oskarżonej dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania. Okoliczności podmiotowe jak i przedmiotowe czynów zadecydowały o ustaleniu, że stopień społecznej ich szkodliwości nie jest znaczny. Nie wchodząc w przyczynę konfliktu niewątpliwie zachowanie oskarżonej było karygodne. Natomiast oskarżona znieważając oskarżycielkę porywaną głównie działała pod wpływem zdenerwowania w następstwie pogłębionego długoletniego konfliktu z W. K. i jej rodziną. Nadto użyta przez oskarżoną przemoc fizyczna względem oskarżycielki prywatnej podczas zdarzenia w dniu 07.06.2011 r. była stosunkowo niewielka. Obrażenia jakie odniosła W. K. nie pociągnęły za sobą istotnego pogorszenia jej stanu zdrowia. Ponadto oskarżona prowadzi w miarę ustabilizowany tryb życia i nie była uprzednio karana za przestępstwo umyślne. Tak więc analiza jej postawy oraz dotychczasowego trybu życia oraz właściwości i warunki osobiste, uzasadniają dodatnią prognozę kryminologiczną. Wobec powyższego sąd warunkowo umorzył postępowanie karne wobec oskarżonej na okres jednego roku. Sąd doszedł do przekonania, że oskarżona rozumiała naganność swojego postępowania i wyciągnęła wnioski na przyszłość. Stąd warunkowe umorzenie postępowania na powyższy okres próby, będzie wystarczającym środkiem wychowawczym i spowoduje, że nie popełni ona w przyszłości czynów zabronionych i będzie przestrzegała porządku prawnego.

Sąd na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk orzekł od oskarżonej T. Ż. świadczenie pieniężne w kwocie 200 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczone wobec oskarżonej świadczenie pieniężne wzmocni oddziaływanie wychowawcze i zapobiegawcze wyroku.

Na podstawie art. 628 pkt. 2 kpk w zw. z art. 629 kpk, sąd zasądził od oskarżonej T. Ż. na rzecz Skarbu Państwa wydatki w kwocie 530,08 zł, od których uiszczenia oskarżycielka prywatna W. K. została zwolniona.

Sąd z uwagi na sytuację materialną oskarżonej, na podstawie art. 623 kpk w zw. z art. 17. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolnił ją od uiszczenia opłaty w sprawach karnych.